

vendégszerepelt a Népszínházban. 1877-ben Aradon működött. (A későbbi évekből nincsenek adatok.)

Bettelheim Vilmos. Az aradi színészet lelkes barátja volt, 1863-tól sokat agítalt az állandó aradi színészet megteremtéséért és a színház felépítéséért.

Better Eleonora, magyar születésű operaénekesnő, nálunk az Operaházban 1889. szept. 17-én mutatkozott be a »Hugonoták« *Valentiná*-jában. 1899. máj. 19-én ismét vendégszerepelt. Ekkor a »Próféta« *Berta* szerepében lépett fel, azután 1907. jan. 25-én a »Walkür« *Brunhilda*-jában lépett fel.

Bettini hőstenor, a bécsi olasz opera énekes, 1856. július 15-én lépett fel nálunk először a Nemzeti Színházban, a »Troubadour«-ban. »Ritka szép csengésű s emellett művészileg kiképzett tenorhanggal bír, melynél szebb s erőteljesebbel jelenleg egy élő tenorista sem dicsekedhetik. Hatalmas énekével szabatos s kifejezőteljes játékokat párosít, támogatva mindez valódi hősies és színpadi alak által« — írja róla a »Budapesti Hirlap«, 1856. júl. 18-án.

Betyár kendője (A). Eredeti népszínmű dalokkal és tánccal, 3 felv. Írta: *Abonyi Lajos*. Első előadása 1873. szept. 24-én volt a Nemzeti Színházban, ezzel a szereposztással: Nagy Istvánné: *Paulayné*; Nagy András: *Nagy Imre*; Nagy Ferenc: *Ujházi Ede*; Andó: *Felekyné* Miklós; Bandi: *Tamássy József*; Boris: *Szathmáryné*; Örzse: *Felekyné*; Zsófi: *Blaha Lujza*; *Buzi*: Réthy Mihály. (Ez volt a művész utolsó népszínmű szerepe.) A Népszínházban 50-ik előadása 1896. febr. 27-én volt.

Beugrás-kifejezés azt jelenti, hogy ha valamely színész hirtelen beteg lesz, vagy bárminő oknál fogva a hirdetett színdarabban nem léphet fel, — az őt helyettesítő azon hirtelenében átveszi a szerepét, amit »beugrás« szóval szoktak kifejezni. Sok beugrás ténye igazolja, hogy a vállalkozó mennyire ügyes és épp azért, mert eddig nem juthatott szóhoz, hivatottságot is árul el. A beugráshoz nagy önfeláldo-

zás és még több színpadi rutin kell, amely alapos próbára teszi a beugró idegeit. A beugrást mindenkor honorálják az igazgatók. Gyakori eset, hogy ha a beugró *karénekes* volt eddig, ezentúl *magánszereplővé* léptetik elő. A B. tényéről sok példát tud felhozni a színészet története. (A Vígszínházban *Balassa Jenő* volt híres »beugró«, — a nők közül *Kürthy Sári* híres erről a tulajdonságáról).

Beütött vagy bevált — a színdarab, mondják arra a színdarabra, amely állandóan telt házakat vonz.

Bevágni — kifejezést a színházi világban arra értik, hogy a vezénylő karmester intézésére tartozik az énekeszínész énekét folytatni. A zenés darabokban tudvalevőleg szünet is fordul elő, vagy zeneszólvól is van előírva, amely után a karnagy megadja a jelt, erre az énekes folytatja a partiját »bevágás« alapján. A bevágás fontos akció, mert kellő időben és teljes precizitással kell megtörténnie. (V. ö.: Beintés.)

Bévárdy József, színész, sz. 1882. május hó 28-án, *Tiszaburán*, Szolnok m. Színipályára lépett 1913. július havában. 1929. június hó 16-án vitézzé avatták. Neje: *Illésházy Margit*, színésznő, sz. 1883. március 15-én, *Tolcsván*, (Zemplén m.). Színipályára lépett 1911. június havában.

Bevezetés. A drámai műben a kiindulás, az előkészítő rész. Rendesen az első felvonás. Latinosan: expositio. (L. o.)

Beyerlein Franz Adam, német színműíró, sz. 1871. márc. 22-én. Jelenleg Lipcsében él. Drámája: »Zapfenstreich«, (1903), melyben a német katonai életet rajzolja, világszerte nagy sikert aratott, nálunk »Takarodó« cím alatt adták, *Zboray Aladár* fordításában, a Vígszínházban, 1904. márc. 8-án. Ötvenedszer 1906. máj. 1-én.

Bezerédj Viktor dr. (bezerédi), jogtudor, miniszteri tanácsos, orszgy. képviselő, belügyi államtitkár, sz. 1855-ben, *Veszprémben*, megh. 1913. nov. 2-án, *Budapesten*. Középiskoláit szülővárosában és Székesfehérvárott, a jogot Pesten végezte. 1890-ben átvette a belügyminiszteriumban